

A

ABANDONARE/MENȚINERE

- I. s.f. Acțiunea de a abandona pe cineva sau ceva; de a renunța la ceva.
- II. s.f. Acțiunea de a (se) menține și rezultatul ei; de a nu părăsi pe cineva.

ABĂTUT/VESEL

- I. adj. Descurajat, trist, deprimat
- II. adj. Bine dispus, bucuros, amuzant.

ABDICAREA/ACCEPTAREA

- I. s.f. A părăsi (un post), a abandona.
- II. s.f. A fi de acord, a primi.

ABIL/INABIL

- I. adj. (Adesea adverbial) Îndemânic, priceput, dibaci. Smecher, descurcăret. [fr. habile, lat. habilis]
- II. adj. Neîndemânic, stângaci; neabil. [fr. inhabile, lat. inhabilis]

ABORDABIL/INABORDABIL

- I. adj. Care poate fi abordat; p. ext. accesibil. [fr. abordable]
- II. adj. Care nu poate fi abordat; inaccesibil. [fr. inabordable]

ABREVIA/PRELUNGI

- I. vb. A prescurta (în scris sau în vorbire) un cuvânt, un titlu etc; a nota ceva printr-un simbol, printr-o siglă; a scurta.
- II. vb. A face mai lung, a lungi pronunțarea unui fonem. A ține mai mult (o întâlnire, o petrecere).

ABRUPT/LIN

- I. adj. (Despre terenuri, prăpăstii) Prăpăstios, greu accesibil; cu panta foarte înclinată. (Despre stil) Fără legătură între idei, inegal, cu elemente contrastante.
- II. adj. (Despre terenuri) Domol, neted. Calm, liniștit, bland, odihnitor.

OBOSEALĂ/NEOBOSEALĂ

- I. s.f. Stare de slăbiciune generală, datorată unui efort fizic sau intelectual intens; osteneală.
- II. s.f. Hănicie (deosebită), zel (susținut).

OBOSI/ODIHNI

- I. vb. A-și pierde puterile (fizice sau intelectuale) în urma unui efort îndelungat; a osteni.
- II. vb. A îintrerupe temporar o activitate pentru a-și recâștiga energia, pentru a se reface; a se afla, a fi în repaus.

OBOSIT/NEOBOSIT

- I. adj. Care simte oboseala; sleit de puteri, ostenit, istovit.
- II. adj. Care nu simte oboseala, care nu obosește (niciodată); infatigabil; p. ext. care este în continuă mișcare, în continuă activitate, foarte harnic, foarte activ.

OBSTRUCȚIE/DESTUPARE

- I. s.f. Astupare a lumenului unui organ tubular (trahee, bronhie, intestin, ureter etc.) datorată unui proces, unui obstacol situat în interiorul organului sau unei compresiuni exagerate, exercitat din afară; ocluzie.
- II. s.f. Acțiunea de a destupa și rezultatul ei; deschidere, desfundare.

OBTUZITATE/ÎNTELEGERE

- I. s.f. Lipsă de înțelegere sau de pătrundere, îngustime de vederi, măginire spirituală; prostie, tâmpenie.
- II. s.f. Acțiunea de a înțelege și rezultatul ei; pătrundere; comuniune de vederi.

OLIGARHIE/DEMOCRATIE

- I. s.f. Formă de conducere a statului, în care conducerea politică și economică este deținută de un anumit număr de persoane, aparținând claselor exploatatoare. [fr. oligarchie]
- II. s.f. Forma politică de organizare a societății, în care puterea este exercitată în diferite feluri, de masele largi ale poporului. [fr. democratie]

PROGRESA/REGRESA

- I. vb. A trece de la o stare sau de la o formă inferioară de dezvoltare la una superioară; a face progrese, a înainta, a propăși; a avansa, a se dezvolta. A evoluă.
- II. vb. A se întoarce de la o formă sau o stare superioară de dezvoltare la una inferioară; a decădea, a da înapoi.

PROLIFERARE/NEPROLIFERARE

- I. s.f. Acțiunea de a prolifera și rezultatul ei.
- II. s.f. Faptul de a nu mai crea, de a nu mai răspândi ceva.

PROSPERITATE/DECLIN

- I. s.f. Stare prosperă, fericită, înfloritoare a vieții unui individ sau a unei colectivități, a unei întreprinderi, a unei instituții; bunăstare, belșug.
- II. s.n. Decădere, regres, descreștere; sărăcie.

PRUDENT/IMPRUDENT

- I. adj. Care se ferește de tot ce ar putea să-i producă un neajuns, să-l primejduiască; prevăzător, circumspect; atent, grijuliu, precaut.
- II. adj. (Adesea adverbial și substantival) Care acționează fără prudentă; care demonstrează lipsă de prudentă; nesocotit, neatent, neprevăzător.

PRUDETĂ/IMPRUDENȚĂ

- I. s.f. Însușirea de a fi prudent; prevedere, precauție, circumspectie; atenție, grijă, prudentă.
- II. s.f. Lipsă de prudentă; nesocotință, neprevedere nechibzuință, necugetare.

PUR/IMPUR

- I. adj. Care nu conține elemente străine; curat, neamestecat. Fără pete, imaculat, limpede; natural. [fr. pur]
- II. adj. Murdar; pătat; amestecat. [fr. impur]

PURITATE/NEPURITATE

- I. s.f. Curățenie, candoare; limpezime, claritate; desăvârșire, perfectiune.

Z

ZĂBOVI/GRĂBI

- I. vb. A lucra prea încet, a nu se grăbi; a întârzia.
II. vb. A lucra repede, cu iuțeală; a acționa repede. A nu întârzia.

ZBÂRCIT/NETED

- I. adj. Care prezintă zbârcituri, cute, riduri; încreșituri.
II. adj. (Despre piele; p. ext. despre părți ale corpului) Fără crețuri, fără zbârcituri; întins, catifelat, mătăsos.

ZGÂRCIT/CULANT

- I. adj. (Adesea substantivat) Care face economii exagerate, evitând și cheltuielile de strictă necesitate. Lipsit de generozitate.
II. adj. Care dovedește amabilitate, dărnicie; amabil, generos, mărinimos, darnic.

ZI/NOAPTE

- I. s.f Interval de timp cuprins între răsăritul și apusul soarelui; timpul cât soarele rămâne deasupra orizontului. Interval de timp de 24 de ore, corespunzător unei rotații a Pământului în jurul axei sale.
II. s.f. Interval de timp cuprins între apusul soarelui și răsăritul lui, când este întuneric.

ZVĂPĂIAT/LINIȘTIT

- I. adj. Nebunatic, zglobiu.
II. adj. Serios, cumpătat.